

Zijn carrière als zakenman werd een drama. Nu is hij terug in zijn oude rol als opiniepeiler. Weer oogst hij hoon en spot, maar Maurice de Hond laat zich niet temmen, ook niet door zware tegenslagen in de persoonlijke sfeer. „Ik ben een overlever die niet blijft hangen in tegenslagen.“

door Carel Brendel (Algemeen Dagblad)

Na zijn afgang bij het internetbedrijf Newconomy had Maurice de Hond vorig jaar veel tijd om over de wereld te reizen. Vroeger bestonden zijn vakanties uit twee weken luieren in de zon, maar nu verkende hij de verste uithoeken van arme landen als Laos, Cuba, Thailand en Cambodja. Daar is hem één ding opgevallen: op de binnenwegen ligt geen asfalt, maar de digitale snelweg is er diep doorgedrongen.

„Elke dag was ik online. Zelfs in een straatarm dorp in Laos in the middle of nowhere vond ik een ruimte met drie beeldschermen, zodat ik daar via internet op mijn gemak de Nederlandse kranten kon doornemen.“ Waarmee De Hond maar wil zeggen, dat de door hem voorspelde digitale revolutie wel degelijk een grote omvang heeft aangenomen. En dat er dus geen enkele reden is om meewarig te doen over zijn capaciteiten als voorspeller en trendvolger.

De Hond is bekend als mikpunt van soms flauwe grappen. „Freek de Jonge had er twee, waarvan ik dacht: kan hij niets beters bedenken?“ Minder bekend zijn de drama's in zijn persoonlijke leven. Zijn eerste vrouw overleed 30 jaar oud aan borstkanker. Maurice bleef achter met twee zoons. Een kind uit zijn tweede huwelijk kwam zwaar gehandicapt ter wereld en werd slechts elf maanden oud. Zijn oudste zoon Marc onderging eind vorig jaar een zware rugoperatie. Hij verblijft nu in een revalidatiecentrum en het is de vraag of en wanneer hij weer kan lopen. De bekende disc jockey houdt in deze zware tijd - hoe kan het ook anders in internetfamilie De Hond - een weblog (dagboek) bij met vaak waarderende woorden voor de grote betrokkenheid van vader Maurice.

Deze dingen moeten hem toch harder treffen dan de kritiek op zijn mislukte zakenavonturen? De Hond: „Het zijn ingrijpende gebeurtenissen. Maar je groeit erdoor als je er goed mee omgaat. In ellendige situaties kun je dichterbij elkaar komen. De laatste weken van het leven van mijn vrouw waren zeer intens. Bij een verkeersongeluk, dat iemand plotseling wegrukt, is alles verdriet en ellende. Maar een stervensproces, waarin je bewust naar de dood leeft, kan heel mooi zijn.“

In de afgelopen jaren moest hij ook afscheid nemen van zijn bejaarde ouders, die beiden Auschwitz hebben overleefd. Eigenlijk had Maurice nooit geboren mogen worden. Zijn moeder was het doelwit van de experimenten van de beruchte kamparts Mengele. Ze werd in het concentratiekamp gesteriliseerd. De dienstdoende arts, zelf een gevangene, deed de ingreep zodanig dat er na de oorlog nog een hersteloperatie mogelijk was. Dankzij deze speling van het lot kwam Maurice in 1947 ter wereld, drie hoog in Amsterdam-West.

Speelt deze voorgeschiedenis een rol bij uw geldingsdrang?

„Nee, dat geloof ik niet. Wel heb ik van mijn ouders geleerd om niet bang te zijn. Je krijgt iet survivor-achtig. Ik sta redelijk stevig in mijn schoenen. Ik doe dingen die kunnen lukken of mislukken. Als iets fouts gaat is dat all in the game. Voor een kind van ouders, die Auschwitz hebben overleefd, is alle ellende relatief. Je groeit op met het besef dat er ergere dingen bestaan. Ik ben altijd dankbaar voor de dingen die gebeuren. Ik ben een overlever die niet blijft hangen in tegenslagen.“

Afgezet tegen stelt het gevecht tegen zijn critici weinig voor en is het geen ramp dat hij dit duel nooit zal winnen. Want wat hij ook aanpakt in zijn afwisselende carrière, altijd weer staan er vijanden op die hem afserveren als 'eigenwijze profeet van niet bestaande trends'; als

'man van twaalf ambachten en dertien ongelukken'; of als degene 'die alles kan voorspellen behalve de ondergang van zijn eigen bedrijf'.

„Ik ben altijd creatief geweest en ook technologisch goed onderlegd", zegt hij over die kritiek. „Dan sta je op de boeggolf van de maatschappelijke ontwikkelingen. Dus loop je ook de kans dat je wel eens van die golf afvalt. Dat vind ik niet erg, want ik ben altijd goed bezig. Maar het geeft wel veel leedvermaak. Ik geef graag pittige oordelen over anderen en zeur niet als ik zelf hard wordt aangepakt, zolang men niet over de schreef gaat. Veel kritiek hangt samen met de beeldvorming over mij."

Zijn zelfverzekerdheid stuit al op weerstanden in 1975, als VARA-agitator Jan Nagel hem inschakelt als peiler van de politieke barometer voor het lawaaiige radioprogramma In de Rooie Haan. De argwaan richt zich op de 'methode-De Hond', waarmee de nieuwkomer onvolkomenheden in de politieke dagkoersen gladstrijkt. Gaat het om een duistere praktijk, waarmee De Hond de aanhang van Nagels PvdA kunstmatig opblaast? Of is het een geniale vondst, waarmee hij de zwakke plekken in het gevestigde opinieonderzoek repareert?

Bij de eerste de beste kamerverkiezingen zit De Hond behoorlijk dicht bij de einduitslag en verstomt de kritiek. In 1986 echter voorspelt hij een riante overwinning voor Joop den Uyl en zijn PvdA. In werkelijkheid triomfeert het in de peilingen zwaar onderschatte CDA van Ruud Lubbers. Deze miskleun wordt De Hond tot op de dag van vandaag nagedragen. De Hond nu: „Ik voorspelde al op zaterdag de verkiezingsuitslag. In de dagen daarna zag ik dat het CDA sterk begon te stijgen. Mijn grote fout is dat ik toen niet aan de bel heb gehangen om de voorspelling bij te stellen. Dat was inderdaad een miskleun."

De Amsterdammer ontwikkelt zich ondertussen tot bedrijvenhopper met een groeiende voorkeur voor internet en nieuwe media. Interview, Vendex, Gouden Gids en Wegener huren De Hond in als kortverbandvrijwilliger. „In mijn leven ben ik altijd drie, vier en maximaal vijf jaar bezig met een klus. Dat is goed voor mij en de organisatie. Voor Nederlandse begrippen is het ongewoon als je zo snel verandert."

In een nieuwe rol als internetgoeroe keert De Hond terug in het spotlicht. In een - door de sceptici neergesabeld - boek beschrijft hij de zegeningen van het wereldwijde web. De internethype onttaardt tot een goudkoorts, waarin ook De Hond zich laat meeslepen. Hij richt Icom op, dat participeert in startende ict-bedrijfjes en dat vervolgens als Newconomy 143 miljoen gulden 'ophaalt' aan de losgeslagen beurs.

Hoewel de beursgekte dan al over zijn hoogtepunt is, stijgt de koers in de eerste weken van 10,50 naar 26 euro. Maar dan stapelen de verliezen zich op. De Hond mag op een moment zelfs zijn eigen kantoor niet meer in, vertrekt na stormachtige ruzies en verkoopt zijn eigen aandelen met zwaar verlies.

De man, die de naam heeft al zijn fouten weg te praten, erkent dit keer zijn falen zonder omwegen. „Ik heb misgezet met de snelheid, waarmee internet zich ging ontwikkelen. En ik heb me zwaar vergist in de mogelijkheden om geld te verdienen met dit nieuwe medium. Maar andere voorspellingen van mij zijn wel uitgekomen. Easyjet verkoopt 98 procent van zijn vliegtickets via internet. En zonder internet had ik nooit met anderhalve man en een paardenkop mijn peilingen kunnen doen voor De Stem van Nederland."

„Ik stond opeens nummer 302 op de Quote-lijst van 500 rijkste Nederlanders", blikte de oud-directeur terug op zijn internet-avontuur. Hij doet dat in zijn eensgezinswoning in Buitenveldert, waar hij ondanks de tijdelijke weelde is blijven wonen. „Het was een papieren rijkdom. Aan het geld heb ik niet veel gehad. Het maakt je leven ook niet gelukkiger of ongelukkiger."

Heeft Newconomy u de vriendschap gekost van mensen, die op uw advies geld hebben gestoken in het bedrijf?

„Incidenteel ben ik wat kennissen kwijtgeraakt, maar geen vrienden. Maar de meeste die ik hierover spreek zeggen, we hadden ook snel kunnen verkopen en geld verdienen, maar dat hebben we niet gedaan.. Die nemen me niks kwalijk. Ik vind het heel lullig dat mensen, die vertrouwen in mijn persoon hadden, geld hebben verloren. Maar er zijn er maar weinigen die me dit persoonlijk aanrekenen."

Voelt u uw comeback als opiniepeiler als een revanche voor het debacle met Newconomy?

„Nee, een zakelijke mislukking valt zo niet te corrigeren."

U peilde als eerste de opkomst van Wouter Bos. Tegelijk kwam weer de oude kritiek los over manipulatie en onduidelijke methodes.

„Van de kritiek van de andere opiniepeilers sta ik versteld. Het is afgunst. Wat ik doe, konden ze zelf niet, namelijk dagelijks met actuele cijfers komen. Dankzij internet kon ik binnen een etmaal de meningen peilen. Mijn uitkomsten waren trouwens, als je de peildata naast elkaar legt, vrijwel identiek aan die van de twee andere bureaus, Nipo en Interview-NSS. Elke aanpak heeft zijn voor- en nadelen. Het echte ijkpunt zijn de verkiezingen, en die hebben laten zien dat we alle drie goed in de buurt zaten, want toen we echt op dezelfde dag hebben gemeten verschilden we onderling amper.."

Het wantrouwen geldt juist internet, dat wemelt van de polls en peilingen met onbetrouwbare uitkomsten.

„Ik heb een database van 26.000 mensen, maar de selectie bij peilingen gebeurt volgens dezelfde criteria als bij de anderen. Het programma De leugen regeert heeft in oktober uitgetest of ze de uitkomsten van de internetpeilingen konden beïnvloeden. Bij uw krant en het radioprogramma Stand.nl hadden ze niets door, maar ons kregen ze niet te pakken."

Uw politieke voorkeur voor de PvdA zou de peilingen beïnvloeden.

„Ik zou niet goed wijs zijn als zoiets een rol zou spelen. Overigens heb ik na een heel lange tijd weer eens PvdA gestemd. Als Pim Fortuyn was blijven leven, had ik op hem gestemd, want hij was in staat de Nederlandse regentenmentaliteit te doorbreken."

Wat drijft u eigenlijk om steeds in de schijnwerpers te willen komen?

„Mijn grote drijfveer is nieuwsgierigheid. Ik ben altijd graag met cijfers bezig geweest. Technologie vind ik leuk en politiek volgen vind ik leuk. Mijn grote ambitie is om het leuk te hebben. Ik had de politiek in gekund. Leefbaar Nederland en Pim Fortuyn wilden me graag hebben. Ik had kunnen zeggen: zet me op de lijst. Dan was ik misschien minister geworden. Maar ik zou me nooit gelukkig hebben gevoeld."